

Streszczenie

Potrzeba tworzenia relacji międzypersonalnych jest mocno zakorzeniona w każdej osobie. Biorąc już od momentu poczęcia, czyli swego zaistnienia na tym świecie, człowiek buduje więzi. W następstwie tego powstają różne wspólnoty, dzięki którym osoba może wzrastać, rozwijać się i odkrywać siebie. Wspólnota jawi się nam zatem jako przestrzeń konieczna, aby człowiek mógł odkryć swoją podmiotowość i pełnię swojego człowieczeństwa. Nie inaczej ma się rzecz z osobami z niepełnosprawnościami. Oni także potrzebują relacji międzypersonalnych, potrzebują wspólnot.

Co ważne, samo pojęcie wspólnoty, jest zagadnieniem złożonym, kategorią interdyscyplinarną, na którą możemy spoglądać z odmiennych perspektyw, różnych wymiarów, dzięki czemu dostrzec możemy całe jej bogactwo.

Biorąc pod uwagę powyższe uwagi wyznaczaliśmy sobie jako cel niniejszej dysertacji zbadanie, czy w dzisiejszym świecie możemy odnaleźć wspólnoty zajmujące się osobami z niepełnosprawnościami, w których funkcjonowaniu doszukać się możemy znamion wspólnot, o których pisał niemiecki filozof i teolog Dietrich von Hildebrand.

Metody badawcze, które zastosowaliśmy w niniejszej rozprawie doktorskiej to metody fenomenologiczne (metoda oglądu i opisu, redukcja eidetyczna, redukcja transcendentna i rozważania konstytutywne) oraz metoda hermeneutyczna.

Praca została podzielona na cztery rozdziały, z których pierwszy zawiera cztery paragrafy, a pozostałe trzy – po pięć paragrafów. Praca porusza problematykę nie tylko dotyczącą tematu głównego – wspólnoty – ale także kwestie, które poszerzają jego kontekst i pozwalają na wnikliwe przestudiowanie wspomnianej problematyki.

Aby zrealizować cel niniejszej dysertacji, najpierw przybliżyliśmy opracowania filozoficzne dotyczące relacji między ludźmi. Następnie zajęliśmy się literaturą naukową związaną z życiem osób z niepełnosprawnościami. Na podstawie tego materiału, własnych doświadczeń i badań, staraliśmy się przeanalizować więzi, jakie powstają we wspólnotach osób z niepełnosprawnościami. Postanowiliśmy zbadać, na ile w tych wspólnotach tworzą się trwałe i szczególne relacje. Jako materiał źródłowy wykorzystaliśmy przede wszystkim własne badania w wybranych wspólnotach osób

z niepełnosprawnościami: Wspólnota Domu Chłopaków w Broniszewicach oraz Wspólnota L'Arche w Poznaniu.

W poszczególnych rozdziałach przedstawiliśmy takie zagadnienia jak:

- fenomen wspólnoty w nauce;
- kategoria wspólnoty w filozofii;
- wybrane narzędzia analizy w filozofii;
- filozoficzna analiza relacji w wybranych wspólnotach osób z niepełnosprawnościami na podstawie własnych badań.

Ostatecznie doszliśmy do przekonania, że omawiane Wspólnoty zawierają w sobie elementy wspólnot opisywanych przez Dietricha von Hildebranda. Przede wszystkim wiążą, jakie powstają w tych Wspólnotach są niezwykle głębokie, oparte na zaufaniu i wzajemnym szacunku. Tym jednak, co najbardziej uderza, jest autentyczna i prosta miłość wyrażana w codziennych gestach życzliwości.

Musimy jasno stwierdzić, że powstały już pewne opracowania naukowe dotyczące Poznańskiej Wspólnoty L'Arche, jednakże w przypadku Wspólnoty Domu Chłopaków w Broniszewicach niniejsza dysertacja jest pierwszym opracowaniem naukowym. Otwiera to perspektywę dla kolejnych osób, które pragnęłyby pochylić się nad poruszonym zagadnieniem wspólnot zajmujących się osobami z niepełnosprawnościami. Tematem niezwykle ważnym, pięknym, ale również delikatnym i trudnym.

Ze względu na złożoność omawianego tematu mamy świadomość, iż niniejsza rozprawa doktorska nie wyczerpuje wszystkich aspektów problematyki i tematyka ta wymaga dalszych badań.